

ΣΤΕ 2647/2010 [Νόμιμη δασική διάταξη για την απαγόρευση περίφραξης έκτασης]

Περίληψη

-Λόγω του κανονιστικού χαρακτήρα της δασικής διάταξης δεν απαιτείται για την έκδοσή της η τήρηση του τύπου της προηγούμενης ακρόασης ούτε ο προηγούμενος χαρακτηρισμός της έκτασης ως δασικής. Επίσης, δεν ελέγχεται από άποψη αιτιολογίας, αλλά μόνο ως προς τη συνδρομή των όρων της σχετικής εξουσιοδότησης, στους οποίους περιλαμβάνεται η ιδιότητα της έκτασης ως δασικής.

-Νομίμως εκδόθηκε η προσβαλλόμενη δασική διάταξη, εφόσον τεκμηριώνεται ο δασικός χαρακτήρας της επίδικης έκτασης αλλά και ο αναδασωτέος χαρακτήρας σημαντικών τμημάτων της, η δε προστασία και διαχείρισή της από την αρμόδια δασική υπηρεσία παρεμποδίζεται από την υφιστάμενη περίφραξη.,

Πρόεδρος: *Αγγ. Θεοφιλοπούλου*

Εισηγητής: *Χρ. Παπανικολάου*

Δικηγόροι: *Απ. Πατρίκιος, Σ. Διαμαντοπούλου*

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της 31023/1771/34/6.12.2007 δασικής απαγορευτικής διάταξης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δασών Θεσπρωτίας της Γενικής Διεύθυνσης Περιφέρειας της Περιφέρειας Ηπείρου, με την οποία απαγορεύθηκαν η περίφραξη και η διατήρηση της ήδη υφιστάμενης περίφραξης έκτασης 526 στρεμμάτων, ιδιοκτησίας των ήδη αιτούντων σύμφωνα με την 157/2004 απόφαση του Εφετείου Κέρκυρας, κείμενης στη θέση «Λιουμπέτσι» του Δήμου Ηγουμενίτσας.
3. Επειδή, κατά το άρθρο 140 του δασικού κώδικα (ν.δ. 86/1969) «το Κράτος ασκεί επιτήρησιν επί των ιδιωτικών δασοπονιών κατά τα εν άρθρω) 62 παρ. 1 οριζόμενα». Με το άρθρο 62 του αυτού δασικού κώδικα ρυθμίζεται η δασοπονία στα δημόσια και ιδιωτικά δάση προς τον σκοπό της πληρέστερης επίτευξης των επιδιωκόμενων δασοπονικών και εδαφοπονικών σκοπών προς το συμφέρον του δασοκτήμονα σε συνδυασμό προς τις εξυπηρετούσες το εθνικό συμφέρον δασοπολιτικές αξιώσεις της αύξησης της δασικής παραγωγής και των εθνικών εκ των δασών ωφελειών. Στο άρθρο 63 παρ. 1 ορίζεται ότι η δασοπονία ενεργείται και δια δασικών αστυνομικών διατάξεων (εδ. δ´). Τέλος, κατά το άρθρο 66 του ίδιου δασικού κώδικα δασικές αστυνομικές διατάξεις δύνανται για λόγους δασοπονικούς, προστατευτικούς, τουριστικούς, αισθητικούς, και εν γένει κοινής ωφελείας να ρυθμίσουν ή περιορίσουν μέχρι

- πλήρους απαγορεύσεως κατά χώρο, χρόνο και τρόπο κάθε άνευ αδείας υλοτομία, συλλογή ή κατασκευή δασικών προϊόντων ή να απαγορεύσουν την ρητίνευση κ.λπ. για δασονομικούς ή διαχωριστικούς λόγους. Κατ' εφαρμογή των διατάξεων τούτων ο Προϊστάμενος Διεύθυνσης Δασών Θεσπρωτίας, λαβών υπ' όψιν το γεγονός ότι η περίφραξη της επίδικης έκτασης εμποδίζει: α) την άσκηση από το κράτος δασοπολιτικής επιτήρησης και εποπτείας που προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις, β) την κανονική και ενιαία διαχείρισή της, και γ) την αποτελεσματική επέμβαση και προστασία σε περίπτωση πυρκαγιάς, εξέδωσε την προσβαλλόμενη διάταξη με την οποία απαγορεύτηκε η περίφραξη της έκτασης και η διατήρηση των υφιστάμενων περιφράξεων. Η απόφαση αυτή δημοσιεύθηκε, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 66 του ανωτέρω δασικού κώδικα, με την ανάρτησή της στον πίνακα ανακοινώσεων του δημοτικού καταστήματος του Δήμου Ηγουμενίτσας στις 8.12.2007.
4. Επειδή, ενόψει του κανονιστικού χαρακτήρα της προσβαλλόμενης αποφάσεως (ΣτΕ 771/1989, 1516/1993, 2215/2004, πρβλ. ΣτΕ 4249/1979) δεν απαιτούνταν για την έκδοσή της η τήρηση του τύπου της προηγούμενης ακρόασης, κατ' άρθρο 20 παρ. 2 του Συντάγματος, ο δε αντίθετος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος (ΣτΕ 2215/2004).
 5. Επειδή, εξάλλου, για την έκδοση της προσβαλλόμενης δεν απαιτούνταν κατά νόμο ο προηγούμενος χαρακτηρισμός της εκτάσεως ως δασικής κατά τη διαδικασία του άρθρου 14 του ν. 998/1979. Επομένως, ο λόγος με τον οποίο προβάλλονται τα αντίθετα είναι απορριπτέος ως αβάσιμος (ΣτΕ 2215/2004).
 6. Επειδή, η προσβαλλόμενη απόφαση έχει κανονιστικό χαρακτήρα και, συνεπώς, δεν ελέγχεται εξ απόψεως αιτιολογίας, αλλά μόνο εξ απόψεως συνδρομής των όρων της εξουσιοδότησης, επί τη βάσει της οποίας εκδίδεται, στους οποίους περιλαμβάνεται η ιδιότητα της έκτασης ως δασικής, η ειδικότερη δε αξιολόγηση των κριτηρίων της εξουσιοδοτικής διάταξης ανήκει στην ουσιαστική κρίση της Διοίκησης, η οποία εκφεύγει κατ' αρχήν του ακυρωτικού ελέγχου. Στη συγκεκριμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν, μεταξύ άλλων, τα εξής: Σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 2204/10.8.1977 βεβαίωση του Νομάρχη Θεσπρωτίας η έκταση στη θέση «Λ.» από το έτος 1950 χαρακτηρίζεται ως δασική έκταση στις εκδοθείσες άδειες υλοτομίας και απαγορευτικές διατάξεις βοσκής. Στο υπ' αριθμ. 766/14.7.1977 έγγραφο της Επιθεώρησης Δασών Ηπείρου, το οποίο εκδόθηκε κατόπιν αυτοψίας και ενόψει αιτήσεως του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Επαγγελματιών Ηγουμενίτσας, η έκταση στην ως άνω θέση χαρακτηρίζεται ως δασική, ενώ και στο υπ' αριθμ. Δ33/13.3.1977 έγγραφο του Νομάρχη Θεσπρωτίας αναφέρεται ότι έκταση 146 στρεμμάτων στη Θέση Λ. είναι δασική κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 1 παρ. 2 του ν.δ. 86/1969. Σύμφωνα με την από 24.10.1985 έκθεση αυτοψίας του Δασοπόνου Α. Κ., βάσει της οποίας εκδόθηκε εις βάρος των αιτούντων το υπ' αριθ. 3866/11/4.11.1985 πρωτόκολλο διοικητικής αποβολής της Διεύθυνσης Δασών Νομαρχίας

Θεσπρωτίας, η έκταση των 526 στρεμμάτων στη θέση «Λ.» είναι δασική των παρ. 1 και 2 του άρθρου 3 του ν. 998/1979 καλυπτόμενη από βλάστηση πρίνου, παλιουριού, γκορτσιάς, αγριελιάς και δρυός. Το ανωτέρω πρωτόκολλο διοικητικής αποβολής ακυρώθηκε με την 55/1991 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας με την αιτιολογία ότι έλειπε η βασική προϋπόθεση για την έκδοσή του, ήτοι η κυριότητα του Δημοσίου. Τέλος, εντός της ευρύτερης έκτασης των 526 στρεμμάτων έχουν κηρυχθείως αναδασωτές εκτάσεις 5.643, 3.200, 5.300 στρεμμάτων με τις υπ' αριθ. 1795/8.6.2000 (Δ'387), 1796/8.6.2000 (Δ'387) και 1799/8.6.2000 (Δ'398) αποφάσεις του Γενικού Διευθυντή Περιφέρειας Ηπείρου αντιστοίχως και στις τρεις περιπτώσεις λόγω παρανόμων εκχερσώσεων με σκαπτικό μηχάνημα που διενήργησαν οι Αφοί Ζ. Συνεπώς, εφόσον κατά τα στοιχεία αυτά συντρέχει ο δασικός χαρακτήρας της επίδικης έκτασης αλλά και ο αναδασωτέος χαρακτήρας σημαντικών τμημάτων αυτής, η προστασία και διαχείριση δε αυτής από την αρμόδια δασική υπηρεσία συναντά προσκόμματα από την υφιστάμενη περίφραξη, η οποία ανεγέρθηκε από τους νεμόμενους την έκταση αιτούντες το έτος 2005 (βλ. το υπ' αριθ. 730/27.2.2007 έγγραφο του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δασών Θεσπρωτίας και την υπ' αριθ. ΔΥ 19.3.2007 αναφορά του Δασοφύλακα της Διεύθυνσης Δασών Θεσπρωτίας Δ.Η.), νομίμως εκδόθηκε η προσβαλλόμενη διάταξη. Συνεπώς, οι περί του αντιθέτου λόγοι ακυρώσεως, όπως προβάλλονται με την κρινόμενη αίτηση και διευκρινίζονται με το από 16.11.2009 υπόμνημα, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι.

7. Επειδή, κατόπιν τούτων η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.